

**De Hoeksteen
GKv Bergentheim**

**Zondag 24 november 2019
(9.30 uur)**

- Eeuwigheidszondag -

*Jaarthema
"De Bijbel is dynamiet"
God en het lijden*

**Lezen: Deuteronomium 34:1-12
Tekst: Deuteronomium 34:5-6**

Ds. Reinier Kramer
(lrjkramer@gmail.com)

God en het lijden: OP DE GRENS VAN TWEE WERELDEN

Het is eeuwigheidszondag. Een soort 'oudejaarsdag' in de kerk. We sluiten het kerkelijk jaar af. En we noemen de namen van broeders en zusters die in het afgelopen kerkelijk jaar dit leven verlieten.

We leven op deze dag in twee werelden. Rouwenden leven zo dagelijks op de grens van twee werelden. Je bent fysiek in onze wereld, het land van de levenden, maar geestelijk en emotioneel ben je daar niet. Je gedachten en tranen vloeien steeds naar dat andere land. Het onbekende land, aan de andere kant van de levensgrens.

Rouw en lijden stelt je voor vragen? Wat is de rol van God hierin? Waar is God?

We sluiten ook de preken-serie over Mozes en het volk Israël af. Met de laatste tekst uit de Thora (de 5 boeken van Mozes). Het eindigt met een anticlimax. Mozes sterft op de grens van het beloofde land. Hij komt na al die moeite en al die pijn het beloofde land niet binnen. Waarom? Wat is dit?

De Thora eindigt met een open einde. Net als ons leven. Vragen worden lang niet altijd (bijna niet?) beantwoord. Toch is er meer te zeggen.

Lijden draag je ergens alleen. Je kan eromheen staan, erbij zijn, maar niet alles invoelen en begrijpen. Je gaat alleen de klim naar de top van de berg van pijn en lijden aan. Niemand kan met je mee. Dat is aangrijpend. Je ziet Mozes het volk loslaten en de klim aangaan, de berg Nebo op... Maar daar wacht God! God is daar! Waar niemand kan komen, daar is God! Hij is werkelijk de 'Ik ben en ik zal er zijn' zoals hij zich aan Mozes bekendmaakte bij de brandende braamstruik (Exodus 3-4). Hij is er. God is een vriend op wie je kan rekenen. Zo stierf Mozes, zoals de HEER gezegd had (Deuteronomium 34:5). Alhoewel... Joodse rabbijnen lezen deze lastig te vertalen zin als volgt: Mozes stierf op de mond van de HEER. God kuste hem. Het tafereel is diep emotioneel. God begraaft Mozes... Vol emotie. God is niet onverschillig wanneer we pijn hebben, eenzaam zijn, sterven... Zien we dat niet vooral bij die andere middelaar: Jezus Christus? Maar 2x wordt in de Bijbel zo uitgebreid een sterfscène beschreven. Bij de OT-ische middelaar Mozes en bij de NT-ische middelaar Jezus Christus. Hij stierf door een kus van verraad... Zo zijn wij. Wij verlaten God, maar Hij verlaat ons niet. Zie je dat niet in de buurt van Christus? De emotie (hij huilt om het sterven van zijn vriend Lazarus) en Gods betrokkenheid? Mozes' leven eindigt hier niet. Hij ziet het beloofde land! Gods beloften worden vervuld! En Mozes' graf wordt nooit gevonden, dat van Jezus blijkt later leeg. Wat zal Gods belofte zijn voor jou? Zal niet de dag komen dat ze jouw graf ook niet kunnen vinden, omdat het leeg is? Jij zal leven! Er is land in zicht! Zo leven wij zingend op de grens van twee werelden tot de dag dat we zegevierend ingaan.

Leesrooster komende week:

Maandag: Leviticus 10:1-3
en Numeri 20:2-13
Dinsdag: 1 Korintiërs 10:1-13
Woensdag: Johannes 11:1-54
Donderdag: Psalm 31
en Lucas 23:44-47
Vrijdag: Lucas 13:1-5
en Jesaja 43:1-7
Zaterdag: Filippenzen 3:10-4:1

Vragen om te bespreken:

- Stelling: *ik kan niet geloven in een God wanneer er zoveel lijden in de wereld is.*
- Stelling: *je vergeet de rol en macht van het kwaad of maakt God medeplichtig wanneer je hem de schuld geeft van het lijden.*
- Wat zie jij in Jezus Christus van Gods rol en betrokkenheid in het lijden?
- Welke linken zie je tussen het sterven van Mozes en het sterven van Jezus? Wat zegt dat?
- Stelling: *de Thora eindigt met een open einde en een belofte: land in zicht. Het lijkt ons leven wel? We leven op de grens van 2 werelden.*
- Wat is voor jou de waarde van deze preken-serie geweest?